

MỘT MÀI
GIÃ TỬ
VỮNG KHÍ

NGÂN KHANH

MỘT MẠI CHIA TỬ VU KHÍ

Ngân - Khánh

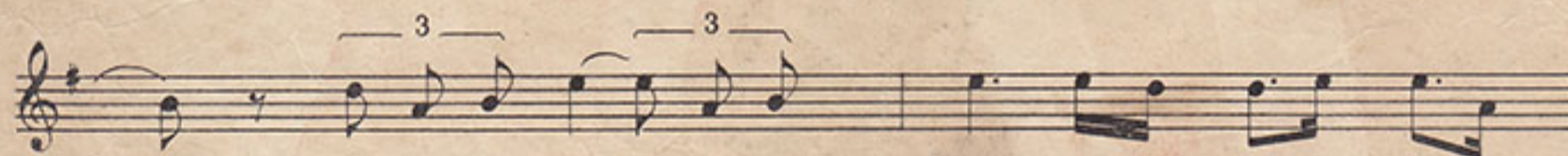
Tha-thiết. Thành-khán

Rồi có một ngày, sẽ một ngày chia chiến
(Trà súng đạn) này, khi sạch nợ sông núi

tàn. Anh chẳng còn chi, chẳng còn chi ngoài con tim héo em ơi!
rồi. Anh trở về quê, trở về quê tìm tuổi thơ mắt năm nào,

Xin trả lại đây, bỏ lại đây thép gai giăng với lũy hào
Vui cùng ruộng nương, cùng đàn trâu, với cây đa khóm trúc hàng

sâu, lở châu-mai với những địa - lời đã bao phen máu anh
cau, với con đê có chiếc cầu tre đã bao năm vắng chân

tuần cho còn lại đến mãi bây - giờ. Trà súng đạn...
anh nên trở thành hoang-phế rongrêu. Rồi anh

sẽ dựng căn nhà xưa rồi anh sẽ đón cha mẹ về, rồi anh

sẽ sang thăm nhà em, với miếng cau với miếng trầu ta làm lại từ đầu. Rồi anh

sẽ dúi em tìm thăm mộ bia kín trong nghĩa địa buồn, Bạn anh

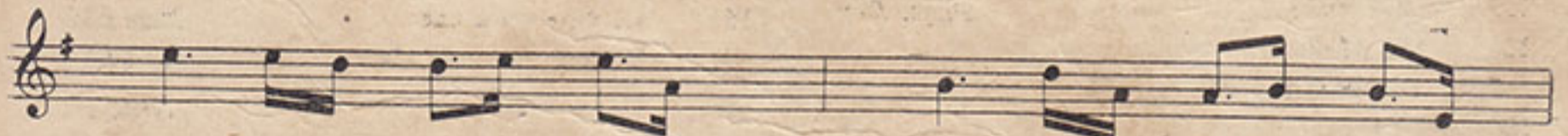
đó đang say ngủ yên, Xin cảm ơn xin cảm ơn người nằm xuống... Để có một

ngày, có một ngày cho chúng mình. Ta lại gặp

ta, còn vòng tay mở rộng thương mến bao la. Chuông chùa làng xa chiều lại

vang, Bếp ai lên khói ấm tình thương, Bát cơm rau thơm mỗi tình

quê, Có con trâu, có nương dâu, Thiên đường này mơ ước bao lâu!